

Linija rada:02
Oper.radnik:JM 253

Broj: 14-1753
Datum:

00371752

SLUŽBENA ZABILJESKA O INFORMATIVNOM RAZGOVORU

I. IZVOR: ALIĆ HASAN sin Hameda i majke Alije Osmanović, rođen 24.10.1969. godine u selu Radjenovići, opština Srebrenica, gdje je stalno i stanovao do 21.03.1993. godine, a od tada u Srebrenici u ul. 27. Juli bb, armirač bio zaposlen u Hidrotehnici Beograd, oženjen otac 3 djece, trenutno kao izbjeglica smješten u Turiji u kući Tagić Bege.

Podaci se odnose na okolnosti izvorovog zarobljavanja od strane četnika, kao i kasnijih prilika za vrijeme njegovog boravka u logoru Batkovići.

Sastanak ostvaren dana 09.10.1995. godine u službenim prostorijama Sektora SDB u Lukavcu u vremenu od 12,00-14,00 časova, a na inicijativu operativnih radnika.

Troškova sastanka nije bilo.

Datum podnošenja službene zabilješke, dana 11.10.1995. godine.

II. Razgovor obavljen s ciljem prikupljanja novih podataka o načinu stradanja muslimanskog življa na području Srebrenice i šire, kao i sagledavanje prilika i statusa naših zarobljenika u logoru Batkovići.

III. Na početku razgovora izvor nam je istakao da ga je pad Srebrenice od strane četnika dana 11.07.1995. godine, zatekao na liniji razgraničenja u Ljubisaviću, udaljenom od Srebrenice 3-4 kilometra. Negdje oko 12,00 časova, istog dana iz komande dolazi kurir i saopšte naredjenje da se njegova IV-ta četa povlači ka Bejinom Selu. Dolaskom u Bejino Selo ostaju cijeli dan i noć. Medjutim, dana 12.07.1995. godin izvor nam je istakao da je njegova četa u ranim jutarnjim satima izvršila kontra napad, gdje uspjeva povratiti izgubljenu liniju oko sela Biljega gdje je bio punkt UN-a. Nakon uspostavljanja linije dolazi im smjena, gdje njegova četa odlazi na odmaranje. Negdje oko 10.00 časova istog dana četnici su dobili pojačanje, i ostatak njegove čete ostaje u okruženju. U tom vremenu već četnici ulaze u Srebrenicu. Nakon ulaska četnika u grad Srebrenicu izvor sa suprugom Z umretom, kćerkama Mirnesom, Mirelom i Mersijom, kao i majkom Alijom, odlazi do punkta UN-a, gdje se rastaje sa njima, s obzirom da je dobio naredjenje od komande da se odmah javi u jedinicu. Po dolasku u jedinicu odmah su krenuli ka Sućeski, a potom produžava sa svojom jedinicom u Buljin. U Buljinu je bilo dogovoreno da će se izvršiti postrojavanje svih vojno sposobnih muškaraca u cilju formiranja kolona za proboj prema slobodnoj teritoriji. Izvor nam je istakao da je istog dana oko 24,00 časa izvršeno postrojavanje po brigadama. Po izvršenom postrojavanju brigada izdata je naredba da brigada po brigada u kraćim razmacima nastavi sa kretanjem ka slobodnoj teritoriji. Izvor nam je kazao da je njegova brigada 13.7.1995. godine između 2-3 sata poslije pola noći dobila naredbu za pokret, te nakon predje njih 6 kilometara puta, brigada se zaustavlja u cilju ponovnog postrojavanja i utvrđivanja brojnog stanja u straouju. Nakon kraćeg zadržavanja, brigade su nastavile dalji put prema Kemenici, gdje u jednoj šumi pronalaze 6 ubijenih vojnika A.R BiH, od kojih izvor nije nikog

- 2 -

mogao prepoznati. Nedaleko od ovog događaja ubijenih 6. vojnika, četnici su iz jednog potoka nastavili sa granatiranjem kolone iz minobacača 120 mm, pamova, patova i pješadijskog naoružanja. Tom prilikom jedan vojnik je poginuo, a 7 vojnika je teže ranjeno. U tom momentu nastala je panika i rasulo, gdje je svako bježao kako je znao i umio u obližnje šume, tražeći zaklone i spas od četničkog granatiranja. Nakon prestanka granatiranja, ponovo se formira kolona i nastavlja sa kretanjem u pravcu slobodne teritorije. Nakon predjenih novih 8. km ponovo se vrši postrojavanje po brigadama. U neposrednoj blizini postrojavanja četnici su oborili jednu bukvu preko puta u cilju zakrčavanja puta i kad je kolona krenula na istu su otvorili jaku paljbu iz svog raspoloživog naoružanja, gdje dolazi do upada četnika u kolone u cilju razbijanja iste. Izvor ističe da je tom prilikom ubijeno oko 1000 vojnika i civila iz te kolone. Nakon izvršenog ovog zločina četnici su pozivali na predaju ili pregovore. Tom prilikom kako izvor ističe Golić Ejub, dovikivao se sa četnicima, tražeći od istih da prekinu granatiranje nakon čega su četnici stali sa daljim granatiranjem po kolonama vojnika i civila. Nakon prestanka granatiranja 284 brigada se okupila iz obližnjih šuma i nastavila put ka slobodnoj teritoriji, dok su ostale brigade ostale u šumama. Nakon izlaska 284 brigade, četnici su megafonom pozivali preostale koji su se krili po šumama na predaju, garantujući da se nikom neće ništa desiti. Izvor ističe da se u obližnjoj šumi nalazio sa oko 200 ljudi, te da je tom prilikom primjećen jedan četnik, koji je dao znak za okruženje. U tom momentu okruženja nepoznati četnik iz automatske puške teže ranjava izvora u desnu nogu i ruku, a potom je uspio pobjeći na drugu stranu. Izvor četnika nije mogao opisati, s obzirom da je bila noć, ali je zapazio da na sebi ima maskirnu uniformu. Izvor nam je u razgovoru istakao da je po ranjavanju uspio se izvući dublje u šumu, sakrivši se na jedno drvo, gdje ostaje cijelu noć. U neposrednoj blizini gdje se izvor nalazio na drvetu zapazio je da u njegovoj neposrednoj blizini ima četnički bunker. U ranim jutarnjim časovima naišao je Bego Špidrić iz Milovića, kojeg četnik zapaža tražeći da pridje kod njega predstavljajući se muslimanskim imenom, što je Bego i povjerovao i prišao kod istog. Tada je četnik od Bege oduzeo pištolj, naredivši mu da sjede, što je Bego i poslušao. Nakon kraćeg razgovora sa Begom, istog odvodi u obližnji rov uzevši nož iza pojasa a potom nastavlja sa sječom dijelova tijela. Izvor nadalje ističe da je sa drveta sve posmatrao i slušao, gdje je čuo kako taj četnik Begi naredjuje da zove svog brata Bekira da mu donese vode. Na poziv brata Bege, Bekira sa još jednim vojnikom prilazi rovu i pitao šta je to bilo sa njegovim bratom Begom, hašto četnik odgovara da je nastradao od granatiranja. Tom prilikom četnik Bekiru daje kanistar da donese vode, što Bekir prihvata i sa nepoznatim vojnikom odlazi do obližnjeg potoka u namjeri da donese vodu. Međutim četnik to iskorištava i bježi među zarobljenike iz Srebrenice. Izvor se tada odlučuje kako ističe na povlačenje u jedan potok, gdje ostaje dva dana i noći, tačnije 14. i 15. 7. 1995. godine, sa još dva mladića koje je tu zatekao, među kojima je prepoznao izvjesnog Jasmina sina Hasana iz Gradovčice, dok je drugi iz Osmača po imenu Nezir. Dok su se nalazili u potoku, njima se pridružuje još jedno lice iz Ljeskovika, čijeg se imena nesjeća. Izvor nam je nadalje istakao da njih četvorica 16. 7. 1995. godine u ranim jutarnjim časovima nastavljaju put kroz šume u cilju prelaska na slobodnu teritoriju i dolaskom do sela Pobudja na putu zapažaju dva transportera UN-a, u kojima su bili četnici preobučeni u uniformu UN-a.

00371753

Putem megafona iz transportera četnici su pozivali preostale vojnike i civile da izađu iz šuma, govoreći da će ih Umprofor prebaciti slobodnoj teritoriji. Po izvorovoj procjeni iz šuma je izašlo 700-800 vojnika i civila vjerujući u istinitost da će ih Umprofor prebaciti na slobodnu teritoriju. Međutim, četnici su iste potovarili u vojne kamione i odvezli u pravcu Kravica i Milića, za čiju sudbinu dalje ništa nezna. Nakon odlaska četnika sa tom grupom predanih vojnika i civila, odlučuje se na prelaz puta i pored samog puta u jarku pronalaze jednog zaklanog čovjeka. Idući dalje od ovog mjesta u neposrednoj blizini jednog potoka pronašao je grupu od 100 ubijenih Srebreničana, od kojih nije nikog prepoznao, s obzirom da su bili u fazi raspadanja. Od tog događaja izvor sa svojom grupom nastavlja put ka ~~Cerakaj~~ Kamenici, odakle prelazi u Udrč gdje pronalazi grupu od 200-300 vojnika i civila kojima se pridružuju i nastavljaju put ka Boljkovici. Dolaskom u Boljkovcu pronalazi brata Halida sa vojskom koja je brojala oko 500 vojnika. Nadalje nam je izvor istakao da je prilikom pokušaja proboja ka slobodnoj teritoriji teže ranjen u desnu ruku, kao i njegov brat Halid. Nakon ranjavanja povlače se dublje u šumu, gdje ostaju dan i noć, pruživši sami sebi prvu pomoć. Međutim tek 22.7.1995. godine u 06 časova nastavljaju put u pravcu Lovačkog doma i tom prilikom krenulo je oko 250 ljudi. Dolaskom pred Lovački dom izvjesni Suad rodom iz Kazana kod Srebrenice, odvođa 70 dobro naoružanih vojnika, predhodno uzevši od ranjenika svo naoružanje i ručne bombe ostavljajući ranjenike i nenaoružan narod, da se sam snalazi kako zna. Izvor nam je nadalje istakao da su se 23.7.1995. godine preostali podjelili u manje grupe s ciljem prebacivanja na slobodnu teritoriju. U izvorovoj grupi su se nalazili njegov brat Halid, izvjesni Bećo i Hasib oba iz Pobudja, koji pokušavaju preći na slobodnu teritoriju, gdje 24.7.1995. godine upadaju u četničku zasjedu kod Memića i bivaju zarobljeni. Po zarobljavanju četnici ih sprovode u četničku komandu koja se nalazila u Memićima. Uz put izvora su tukli nogama, rukama i kundacima od pušaka. U Memićima ih zatvraju u jednu prostoriju, gdje pronalaze još 7 zarobljenika kojima se imena nesjeća. Nakon kraćeg zadržavanja u Memićima svih 11 sprovode u Karakaj. Dolaskom u Karakaj izvora i njegova brata izdvajaju i odvođe u vojnu bolnicu Zvornik radi operacije i previjanja. Nakon izvršene operacije i previjanja iste prebacuju u logor Batkoviće. Dolaskom u logor Batkoviće odmah ih registruje MCK, gdje dobijaju kartice da su registrovani od MCK, tako da je izvor dobio karticu No 381107. U Batkovićima kako izvor ističe dva puta nedeljno su odvoženi na kontrolu i previjanje u vojnu bolnicu Bijeljina. Za vrijeme njegovog boravka u logoru Batković kako izvor ističe odnos prema ranjenicima je bio korektan nije bilo nikakvog maltretiranja, jedino što je ishrana vrlo lošeg kvaliteta. Na kraju razgovora izvor nam je istakao da je u logoru Batković zapazio i ostale koji su sa njim zarobljeni, ali se nesjeća da su izašli na slobodnu teritoriju. Razmjena je izvršena 29.9.1995. godine u Šatorovićima kako i zvor ističe i da je tom prilikom prešlo njih 100 zarobljenika, dok su trojica odbili da predju a to su izvjesni Samir, Nezir i Pero, koji su se vratili nazad u logor Batkoviće.

IV. MJERE SDB:

Cijenimo da nam izvor nije mogao dati više podataka o stradanju muslimanskog živilja iz Srebrenice i šire, s obzirom da je dosta fizički iscrpljen od ranjavanja.

U narednom periodu planiramo obaviti razgovor i sa preostalim zarobljenicima koji su stigli na područje opštine Lukavac, u cilju produbljanja saznanja o stradanju muslimanskog živilja iz Srebrenice.

DOSTAVLJENO:

1x OA Sektora SDB Tuzla,

1x Odjelenje 02

00371754

112